

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/59/2025
Identifikačné číslo spisu: 8817207093
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Halušková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:8817207093.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E. J., narodeného XX. G.P. XXXX, C., P. H. XX/X, zastúpeného advokátom JUDr. Milošom Kaščákom, Vranov nad Topľou, Kalinčiakova 10, proti žalovanému D. X., narodenému XX. G. XXXX, O. E. X. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Jánom Škrabom, Svidník, Sovietskych hrdinov 200, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3C/43/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. novembra 2024 sp. zn. 16Co/15/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) (v poradí tretím) rozsudkom z 05. júna 2024 č. k. 3C/43/2017-193 žalobu v celom rozsahu zamietol (I. výrok) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku (II. výrok).

1.1. Žalobca žalobu o nahradenie prejavu vôle uzatvoriť kúpnu zmluvu zo žalovaným odôvodnil tým, že žalovaný ako kupujúci na základe kúpnej zmluvy uzavretej 24. mája 2014 nadobudol od predávajúcej spoluvlastníčky Z. H. do svojho vlastníctva v žalobe špecifikované spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. Z. J., zapísaných na LV č. XX a XX. Vklad vlastníckeho práva bol povolený rozhodnutím katastrálneho odboru Okresného úradu Vranov nad Topľou z 02. septembra 2014 pod č. V 1359/14. Keďže predávajúca podiely tvoriace predmet kúpy neponúkla žalobcovi ako podielovému spoluvlastníkovi nehnuteľnosti, porušila povinnosť vyplývajúcu z § 140 Občianskeho zákonníka. Žalobca si svoje právo bezvýsledne uplatnil u žalovaného listom zo 17. júla 2017 (výzva na uzavretie kúpnej zmluvy). Súd prvej inštancie skonštatoval, že medzi stranami bolo nesporné, že došlo k porušeniu zákonného predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka), keď právny predchodca žalovaného neponúkol ostatným spoluvlastníkom svoj podiel na nehnuteľnostiach. Nárok žalobcu domáhať sa, aby mu bol tento podiel ponúknutý na odpredaj za rovnakých podmienok preto vyhodnotil ako dôvodný. V bode 15 rozsudku sa vysporiadal s námietkou premlčania vznesenou

žalovaným a s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/269/2019 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/3371/2008 uviedol, že žaloba bola na súd podaná včas (27. júla 2017), keďže vklad kúpnej zmluvy bol povolený 02. septembra 2014, t. j. právo domáhať sa uplatnenia porušenia predkupného práva vzniklo 03. septembra 2014 a uplynulo 03. septembra 2017.

1.2. S poukazom na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu SR (rozsudok z 12. mája 2009 sp. zn. 2Cdo/91/2008, uznesenie z 18. septembra 2019 sp. zn. 8Cdo/124/2018, rozsudok zo 07. februára 2024 sp. zn. 6Cdo/83/2021) sa ďalej zaoberal tým, či žalobcovi bol daný súhlas zo strany ostatných spoluvlastníkov, t. j. či sa v danom prípade mohol domáhať náhrady prejavu vôle nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalobca v priebehu konania netvrdil, že medzi ním a ostatnými spoluvlastníkmi bola uzavretá dohoda, podľa ktorej si mohol nárokovať viac ako mu prináleží podľa veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu. Nebolo zistené, že by mal nárok na celý spoluvlastnícky podiel, ktorý na žalovaného previedla podielová spoluvlastníčka, ktorá porušila predkupné právo žalobcu. Vzhľadom na to, že si žalobca uplatnil právo na viac ako mu prináleží, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

1.3. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) s poukazom na plný úspech žalovaného v konaní.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. novembra 2024 sp. zn. 16Co/15/2024 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalobcu na nahradenie prejavu vôle. Podstatou odvolania žalobcu bola námietka, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom názore vyslovenom v (nepublikovanom) rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/91/2008, že spoluvlastník si môže uplatňovať nárok len na pomernú časť podielov podľa veľkosti svojho spoluvlastníckeho podielu. Odvolací súd s poukazom na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/6/2017 konštatoval, že rozhodnutie sp. zn. 2Cdo/91/2008 nebolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ale závery v ňom vyjadrené neboli v neskorších rozhodnutiach najvyššieho súdu spochybnené alebo prekonané. Rovnaký právny názor k nastolenej otázke zaujal Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí zo 07. februára 2024 sp. zn. 6Cdo/83/2021. V prejednávanej veci teda súd prvej inštancie rozhodol správne a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu. Odvolací súd vychádzal aj z judikátu R 5/2022 (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/208/2019), podľa ktorého nedeliteľnosť relatívnej neplatnosti právneho úkonu (zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu) je potrebné odvodiť od samotného zmyslu a účelu predkupného práva spoluvlastníka a spôsobu jeho realizácie. Ak je viac oprávnených spoluvlastníkov z predkupného práva, zákonodarca predpokladá dohodu spoluvlastníkov o jeho výkone, hoci podrobnosti bližšie nešpecifikuje. Spoluvlastníci sa môžu dohodnúť, že predkupné právo využije len niektorý z nich alebo i viacerí. Len ak sa oprávnení spoluvlastníci nedohodnú na výkone predkupného práva, vzniká im právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov (§ 140 Občianskeho zákonníka).

2.2. V súdnej veci žalobca netvrdil a nepredložil dôkaz o tom, že by k dohode spoluvlastníkov o výkone predkupného práva došlo; pasivitu ostatných spoluvlastníkov nemožno považovať za súhlas. Keďže žalobca sa žalobou domáhal nahradenia prejavu vôle, a to uloženia povinnosti žalovanému uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalobcom za rovnakých podmienok na celý spoluvlastnícky podiel a k dohode spoluvlastníkov o výkone predkupného práva nedošlo, má právo odkúpiť len pomernú časť prevádzaného podielu podľa veľkosti svojho podielu. Odvolací súd záverom poznamenal, že pri rozhodovaní o žalobe na nahradenie prejavu vôle súd nemôže nič na podstatných náležitostiach budúcej zmluvy meniť, dopĺňať či upresňovať. S poukazom na uvedené uzavrel, že žalobca ani po zrušení a vrátení vecí odvolacím súdom nemodifikoval žalobný petit, v konaní si uplatnil nárok na celý spoluvlastnícky podiel, ktorý právna predchodkyňa previedla na žalovaného, preto súd prvej inštancie žalobu o nahradenie prejavu zamietol z dôvodu, že žalobca si uplatnil právo na viac ako mu prináleží. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožnil a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 CSP.

2.3. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) tvrdiac dovolacie dôvody v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby dovolací senát podľa § 48 ods. 1 CSP vec postúpil na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu. Zásadnú právnu otázku vymedzil nasledovne: Môže si žalobca v konaní o nahradenie prejavu vôle uzavrieť kúpnu zmluvu so žalovaným za rovnakú kúpnu cenu, uplatňovať nárok len na pomernú časť podielov podľa veľkosti svojho vlastného spoluvlastníckeho podielu alebo na celý spoluvlastnícky podiel? Namietal, že nepublikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/91/2008, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, bolo prekonané novšími publikovanými rozhodnutiami (napr. judikát R 7/2016). Poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu ČR (sp. zn. 33Cdo/3982/2009, 33Cdo/603/2008, Rc 75/2010, 22Cdo/2358/2010). Súdny nižších inštancií vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia otázky oprávnenia žalobcu požadovať nahradenie prejavu vôle na uzavretie kúpnej zmluvy iba v rozsahu pomernej časti spoluvlastníckeho podielu pripadajúceho na jeho spoluvlastnícky podiel (teda nie v rozsahu celého spoluvlastníckeho podielu žalovaného, bez ohľadu na to, koľkí z oprávnených spoluvlastníkov svoje predkupné právo uplatnili). Správne právne posúdenie veci je podľa názoru dovolateľa také, že žalobca je oprávnený požadovať nahradenie prejavu vôle na uzavretie kúpnej zmluvy v rozsahu celého spoluvlastníckeho podielu žalovaného, lebo iba on jediný svoje predkupné právo uplatnil. Nastolenú právnu otázku rieši správne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo/1/2023. Od žalobcu nemožno požadovať, aby uzatváral dohodu o výkone práva s tým, kto svoje právo vôbec neuplatnil, resp. mu zaniklo.

4. Žalovaný vyjadrenie k dovolaniu nepodal.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a zároveň z § 421 ods. 1 písm. c) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Ustanovenie §-u 421 ods. 1 písm. a) CSP dopadá len na tú právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil, t. j. vysvetlil jej podstatu a uviedol súvisiace právne úvahy spolu s dôvodmi, pre ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie, a zároveň sa týmto rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na definíciu pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ uvedenú v rozhodnutí najvyššieho súdu zo 06. marca 2017 sp. zn. 3Cdo/6/2017: „Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj

v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali.“ Podľa judikátu R 71/2018 do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. S prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu ČR pod tento pojem nespádajú (uznesenie najvyššieho súdu z 31. októbra 2017 sp. zn. 6Cdo/129/2017).

9. Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. c) CSP, je jeho (procesnou) povinnosťou: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd a b) označením konkrétnych (odlišných, aj navzájom si protirečiacich) rozhodnutí dovolacieho súdu doložiť, že predmetná právna otázka je odvolacím súdom skutočne rozhodovaná rozdielne. V rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/78/2017 najvyšší súd doslovne uviedol, že dovolateľ je „povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí dovolacieho súdu, v ktorých dovolací súd o danej právnej otázke rozhodoval rozdielne (zaujal iné právne závery)“.

10. Dovolateľ nastolil v dovolaní nasledovnú právnu otázku: Môže si žalobca v konaní o nahradenie prejavu vôle uzavrieť kúpnu zmluvu so žalovaným za rovnakú kúpnu cenu, uplatňovať nárok len na pomernú časť podielov podľa veľkosti svojho vlastného spoluvlastníckeho podielu alebo na celý spoluvlastnícky podiel? Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu má dovolací súd za to, že dovolateľ relevantným spôsobom identifikoval právnu otázku v zmysle kritérií stanovených v § 421 ods. 1 v spojení s § 432 ods. 2 CSP. Nakoľko dovolací súd uvedenú právnu otázku už vo svojej rozhodovacej praxi medzičasom (vy)riešil a jej riešenie aj judikoval (právne názory dovolacích senátov teda nezostali nejednotné a neustálené), posudzoval prípustnosť podaného dovolania iba podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP (nie aj podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP), t. j. skúmal, či sa odvolací súd pri právnom posúdení sporu odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

11. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k porušeniu zákonného predkupného práva žalobcu (§ 140 Občianskeho zákonníka), keď právna predchodkyňa žalovaného neponúkla ostatným spoluvlastníkom svoj podiel na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. Z. J., zapísaných ako parcely registra E na LV č. XX a XX. Žalobca sa v konaní domáhal nahradenia prejavu vôle uzavrieť kúpnu zmluvu so žalovaným za rovnakú kúpnu cenu, pričom predmetom prevodu mali byť podľa petitu žaloby pozemky parc. č. 37/1, orná pôda o výmere 1.211 m², parc. č. 37/2, orná pôda o výmere 1.744 m², parc. č. 72, orná pôda o výmere 13.720 m², parcela č. 135, orná pôda o výmere 7.576 m², parc. č. 138, orná pôda o výmere 5.440 m², parc. č. 141, orná pôda o výmere 6.266 m², parcela č. 181, orná pôda o výmere 2.787 m², parc. č. 184, orná pôda o výmere 2.957 m², parc. č. 188/1, orná pôda o výmere 13.057 m², parc. č. 188/2, orná pôda o výmere 724 m², parc. č. 234, orná pôda o výmere 37.992 m², parcela č. 253, orná pôda o výmere 23.752 m², parc. č. 255, orná pôda o výmere 1.714 m², parc. č. 290, orná pôda o výmere 813 m², parc. č. 307, orná pôda o výmere 8.236 m², parc. č. 312, orná pôda o výmere 12.032 m² a parc. č. 332, orná pôda o výmere 6.334 m², zapísané na LV č. XX, k. ú. Z. J. na žalovaného (ako predávajúceho) pod B 10 s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 45/360 a pozemky parc. č. 18, orná pôda o výmere 4.080 m², parc. č. 21, orná pôda o výmere 4.505 m², zapísané na LV č. XX, k. ú. Z. J. na žalovaného (ako predávajúceho) pod B 28 s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 45/360.

12. Súdny nižších inštancií s odkazom na rozhodnutia najvyššieho súdu (sp. zn. 2Cdo/91/2008, 8Cdo/124/2018, 6Cdo/83/2021) dospeli k právnomu záveru (s ktorým dovolateľ nesúhlasil), že ak mal žalobca záujem o celý prevedený spoluvlastnícky podiel (nad rozsah, ktorý zodpovedá pomeru

ostatných spoluvlastníckych podielov k jeho spoluvlastníckemu podielu), museli by s tým vysloviť súhlas ostatní podieloví spoluvlastníci. V opačnom prípade bol žalobca oprávnený požadovať iba to, čo pripadá na jeho (spoluvlastnícky) podiel pomerne.

13. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu zo 07. februára 2024 sp. zn. 6Cdo/83/2021, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025 ako judikát R 16/2025, ktorého právna veta znie: Ak do času rozhodovania súdu o žalobe na nahradenie prejavu vôle nedôjde medzi spoluvlastníkmi k dohode, spoluvlastník, ktorý si uplatnil predkupné právo, má právo odkúpiť kúpnu zmluvou prevedený spoluvlastnícky podiel iba pomerne, teda len časť pripadajúcu na jeho podiel v pomere k podielom ostatných spoluvlastníkov.

13.1. Žalobca v uvedenom konaní spochybnil správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu s námietkou, ktorej podstatou bolo nesprávne posúdenie (zodpovedanie) právnej otázky, či je žalobca (so statusom podielového spoluvlastníka) oprávnený požadovať nahradenie prejavu vôle na uzavretie kúpnej zmluvy iba v rozsahu pomernej časti spoluvlastníckeho podielu nadobúdateľa, pripadajúcej na jeho spoluvlastnícky podiel (teda nie v rozsahu celého podielu bez ohľadu na to, koľkí z oprávnených spoluvlastníkov svoje predkupné právo uplatnili). Dovolací súd konštatoval existenciu stavu nejednotnej (rozdielnej) rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/91/2008, 7MCdo/1/2013 a 8Cdo/124/2018), čím bol daný uplatnený dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP. Uzavrel, že za správny treba považovať názor prezentovaný v rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/91/2008 a 8Cdo/124/2018 a za nesprávny názor vyslovený (takpovediac iba „na dôvažok“) vo veci sp. zn. 7MCdo/1/2013. Z tohto dôvodu dovolací súd konštatoval neopodstatnenosť dovolania sledujúceho zvrátenie stavu zamietnutia žaloby, ktorou sa požadovalo nahradenie prejavu vôle nadobúdateľa spoluvlastníckeho podielu získaného za cenu porušenia predkupného práva, pri ktorom by sa žalobca ako jeden zo spoluvlastníkov uplatňujúci nároky z predkupného práva mal stať nadobúdateľom celého spoluvlastníckeho podielu. Uvedený právny názor je premietnutý aj vo vyššie uvedenej prijatej právnej vete.

14. Vzhľadom na uvedené vec prejednávajúci senát najvyššieho súdu konštatuje, že nebol dôvod na postúpenie veci na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu podľa § 48 ods. 1 CSP ako to navrhoval dovolateľ.

15. Dovolací súd tiež uzatvára, že na rozhodnutie uvedené v 13. bode odôvodnenia tohto uznesenia dovolacieho súdu náležite reflektovali vo svojich rozhodnutiach aj sudy nižších inštancií v prejednávanom spore (bod 18. rozsudku okresného súdu, bod 22. rozsudku odvolacieho súdu).

16. V kontexte uvedeného je na mieste zdôrazniť, že v súdnej veci odvolací súd dospel k správne právnemu záveru, že žalobca ako podielový spoluvlastník si mohol žalobou uplatňovať nárok len na pomernú časť podielov podľa veľkosti svojho spoluvlastníckeho podielu, keďže v spore nepreukázal (a ani netvrdil) existenciu dohody s ostatnými podielovými spoluvlastníkmi dotknutých nehnuteľností. Dovolací súd preto uzatvára, že odvolací súd sa pri riešení nastolenej dovolacej otázky neodklonil od (medzičasom) ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP), práve naopak, v plnom rozsahu ju rešpektoval. Vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. augusta 2015 sp. zn. 3Cdo/239/2012 publikovanému pod č. 7 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016, na ktoré poukázal dovolateľ (hoci s dovetkom, že sa presne nevenuje dovolateľom nastolenej špecifickej situácii), dovolací súd len na okraj uvádza, že predmetom posudzovania skutočne nebola dovolateľom nastolená právna otázka, či si môže podielový spoluvlastník, ktorého zákonné predkupné právo bolo porušené, uplatniť nárok len na pomernú časť podielov podľa veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu, ale otázka, či sa nadobúdateľ prevedeného podielu ex lege stáva aj osobou oprávnenou z predkupného práva viazaného na spoluvlastnícky podiel.

17. Dovolací súd z uvedených dôvodov dovolanie odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

18. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému (§ 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP) dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.